

danste Stat en Handelsstraktat af 1845, hvori der udtrykkelig er tilsagt denne Magt Udgang til Etablisementet paa Ryholm. Jeg troer rigtig nok, at denne Traktat maa kunne fortolkes saaledes, at man kan blive fri for denne Bestemmelse, og ialfald haaber jeg, at dette vil lykkes, naar det tilstedes Danmark, hvorom der er indledet Underhandling med Sverrig, at henvise de Skibe, der her i Landet blive erkjendte quarantainepligtige, til Kånø. Jeg haaber, at disse Underhandlinger ville lykkes; idetmindste har Sverrig vist denne Imødekommen imod en anden Magt, hvorfør jeg ogsaa antager, at det vil vise Danmark den samme, og naar denne Indrømmelse finder Sted fra svensk Side, vil jeg for mit Vedkommende, selv om den antydede tydske Magt modsætter sig det — og jeg haaber, at det Ministerium, som tilligemed mig har denne Sag i sin Haand, deri vil være enig med mig — ikke finde nogen Betænkelighed ved at have Etablisementet paa Ryholm. Saalænge imidlertid denne Forhandling ikke er ført tilende, maa jeg finde Betænkelighed ved nu pludselig at lade det af det ærede Mindretal stillede Forslag træde i Kraft; thi det kunde stille Sagen endnu mere paa Spidsen med denne Magt, end hidtil har været Tilfældet. Saasnart Forhandlingerne imidlertid ere skredne saavidt frem, at Sagen kan ordnes til 1ste April næste Aar, vil Intet være mig kjærere end at kunne gjøre det, og da vil det Udvalget af Ministeriet meddeelte og af Mindretallet optagne Forslag blive lagt til Grund for den Ordning, der da vil kunne indtræde.

Winther: Maafee jeg turde tillade mig at rette det Spørgsmaal til den ærede Justitsminister, om der har været underhandlet mellem ham og det vedkommende Ministerium for Fællesstaten angaaende Overtagelsen af den hele Udgift til dette Etablisement, eller dog endeel deraf. Efter det, som er oplyst, forekommer det mig, ligesom den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgfreds (A. Hage), at der var god Anledning til at fritage Kongertgets særlige Finantsfer for at bære denne Udgift. Det er ikke dermed min Me-

ning, at jeg, hvorledes end Erklæringen lyder, vil stemme mod den høitærede Justitsministers Ønske; men jeg troer dog, det var gavnligt, om det allerede nu blev oplyst, paa hvad Standpunkt Sagen staaer i saa Henseende.

Justitsministeren: Jeg maa tillade mig at bringe i det ærede Things Erindring, at Quarantainevæsenet ved den Ordning, der fandt Sted i 1855, blev henlagt til de særlige Anliggender, og at der ikke senere har været Spørgsmaal om, at det skulde gaae over til de fælles Anliggender. Det har ikke været gjort til Gjenstand for Forhandling med vedkommende Ministerium, da man altid er gaaet ud fra den Forudsætning, at dette Etablisement maatte høves. Dertil kommer endnu, at de Indtægter, Quarantainevæsenet giver, ikke lidet have oversteget den Udgift, som medgaaer til det, idet Indtægten deraf for afvigte Finantsaar har udgjort 19,000 Rd., altsaa 8,000 Rd. mere, end Udgiften har andraget, og efter den foreløbige Oplysning, jeg har, vil Indtægten iaar gaae op til 20,000 Rd., hvoraf, altsaa vil sees, at Afgiften af de Skibe, som ere quarantainepligtige, giver en betydelig højere Indtægt end de Udgifter, der medgaae til Quarantainevæsenet. Det vil imidlertid være i det høitærede Things Erindring, at der er forelagt Thinget et Udkast til en Lov, hvorved denne Afgift skal bortfalde, om ikke ganske, saa dog tildeels, saaledes at Indtægten derved vil svinde ind, skjøndt ikke fuldt til det Beløb, der vil medgaae til Quarantainevæsenet, naar Etablisementet paa Ryholm bliver nedlagt. Udgiften vil da blive henved 3,000 Rd., og jeg haaber, at den Afgift, der fremdeles vedbliver for Fremtiden, vil være mere end tilstrækkelig til at dække de medgaaende Udgifter. Der har altsaa ikke været nogen paatrængende Opfordring til at føre en udtrykkelig Forhandling med vedkommende Ministerium om at lade dette Forhold gaae over til Fællesmonarchiet. Jeg nægter ikke, at denne Sag af og til har været gjort til Gjenstand for Dntale; men den har aldrig været gjort til Gjenstand for en formelig Forhandling.